

ת"א 31258-02-20

דיון בדלתיים סגורות
ובצו איסור פרסום

בבית המשפט המחוזי בחיפה
לפני כבוד השופטת ישראלה קראי-גרון
קבוע לקדם משפט ליום 12.10.2020 בשעה 10:30

בעניין שבין :

התובעת :

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד יואב בלומוביץ
מרח' דרך העצמאות 84, חיפה, 33034
ת"ד 34285
טל': 04-8553320; פקס: 0775603089

- נ ג ד -

הנתבעות :

הרשות השופטת

1. מדינת ישראל – משטרת ישראל, המשרד לביטחון פנים
2. מדינת ישראל – פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
3. מדינת ישראל – הרשות לניירות ערך
4. ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)
משד' פל"ים 15א, 3309519
ת"ד 550, חיפה, 3100401
טל': 073-3921400; פקס: 04-8634011

תשובת המדינה לתגובת התובעת

לבקשה לעיכוב הליכים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 16.9.2020, מתכבדת המדינה להגיש תשובתה לתגובת הנתבעת לבקשת המדינה לעיכוב הליכים.

המדינה חוזרת על כל נימוקי הבקשה ומבקשת מבית המשפט הנכבד להורות על עיכוב ההליך דן עד לסיום שלב הבאת הראיות בהליך הפלילי בפרשת "4000" (להלן: "ההליך הפלילי"). בתום שלב הבאת הראיות בהליך הפלילי, תבקש המדינה לשוב ולעדכן את בית המשפט הנכבד בשאלת המשך הצורך בעיכוב ההליך.

בקליפת אגוז טוענת המדינה בתשובתה כי אין בתגובת התובעת לבקשתה לעיכוב ההליך כדי לגרוע מן צורך בעיכוב ההליך דן, צורך הנובע מחשש ממשי לפגיעה בהליך הפלילי.

כפי שיפורט להלן, אין כל ממש בטענות התובעת לפיהן העובדה כי היא איננה עדת תביעה בהליך הפלילי או כי איננה מכירה או קשורה ב"פרשה 4000" כדי לשנות מן המסקנה כי התשתית העובדתית הנטענת בתביעה קשורה קשר בל ינתק לתשתית בהליך הפלילי. כמפורט בבקשת המדינה, התשתית הנטענת בתביעת התובעת נסמכת על חומרי חקירה שעומדים ביסוד ההליך הפלילי, על עדי תביעה בהליך הפלילי ובעיקר על עדותו של עד המדינה בהליך הפלילי, מר ניר חפץ שבין היתר על פעולותיו ואמרותיו הנטענות מבוססת תביעת התובעת.

כפי שיפורט להלן, בנסיבות מקרה זה אין צורך בתמיכת הבקשה בתצהיר שיפרט את הקשר בין התשתית העובדתית והמשפטית הנטענת בתביעה זו לבין ההליך הפלילי, באשר הקשר עולה באופן ברור מכתב התביעה ומכתב האישום שצורף לבקשה לעיכוב הליכים

גם הפסיקה שהובאה על ידי התובעת במסגרת התגובה אין בה כדי לתמוך בטענת התובעת כאילו ניתן לברר את תביעתה במקביל לשמיעת ההליך הפלילי, וממילא איננה רלוונטית כלל לנסיבות המקרה דנן זאת ועוד, כפי שיפורט להלן, בחלק מהמקרים אף לא הובאה על ידי התובעת התמונה המלאה העולה מן הפסיקה שצויינה בתגובתה. יש גם בכך כדי להשמיט את הקרקע תחת טענותיה של התובעת בהקשר זה.

להלן תפרט המדינה, בקצרה, את טענותיה בכתב תשובה זה :

א. קיומו של קשר הדוק בין התשתית העובדתית שתיזון בהליך האזרחי לבין ההליך הפלילי

1. כפי שפורט בבקשת המדינה, עיון בכתב התביעה ובכתב האישום שהוגש בתיק הפלילי מעלה, כי חלק ניכר מהתשתית הנטענת בכתב התביעה מבוסס על עדויות של עדים שהם עדי תביעה במסגרת ההליך הפלילי. גיבוש הגנת המדינה בהליך זה, ובהמשך לכך בירור הטענות בבסיס התביעה, יחייב כניסה למתחם ההליך הפלילי, שימוש בחומר החקירה, קבלת מידע מאת הגורמים האמונים על החקירה ומעדי תביעה ובהם עד המדינה בהליך הפלילי, שמיעת גרסתם ובהמשך אף שמיעת עדותם בבית המשפט.

2. עיון בכתב התביעה מגלה כי חלק הארי מטענותיה של התובעת נסוב סביב הליך החקירה של רשויות החוק הנתבעות, במסגרת "פרשה 4000".

כך למשל, נטען בסעיפים 22 ו-25 לכתב התביעה כי רשויות החקירה "השתמשו" בתובעת באופן "פסול ובלתי חוקי" ו"ניצלו אותה ככלי בחקירת תיק 4000". התובעת טוענת כי הובאה לתחנת המשטרה "על מנת להיתקל במסדרון במי שהיה באותו זמן אחת העצורים בתיק 4000, ולאחר מכן, בתאריך 5.3.18, חתם על הסכם עד מדינה, מר ניר חפץ".

המדינה טוענת כי אין זה מן הנמנע כי טענות אלה של התובעת, העומדות בבסיס תביעתה, לפיהן בוצע כביכול "תרגיל חקירה" לצורך גיוס עד המדינה, מר חפץ, ימצאו מקום גם בהליך הפלילי.

3. זאת ועוד, חלק ניכר ביותר מטענות התובעת בכתב התביעה מתייחסות למעשים ואמירות שלפי הנטען נעשו ונאמרו על ידי עד המדינה בהליך הפלילי, מר חפץ. כך בתביעה נטען כאילו מר חפץ פעל בשליחות התובעת לביצוע פניות שונות ופגישות עם גורמי החקירה במשטרת ישראל וגורמים בפרקליטות המדינה. לפי הנטען בתביעה, מר חפץ התלונן בשם התובעת על "התוכן המבזה והבלתי חוקי של חקירתה" (סעיף 26 לכתב התביעה), במסגרת התביעה מפורטים פרטים שעלו במפגשים שערך לפי הנטען מר חפץ עם גורמי החקירה והפרקליטות והבטחות שלפי הנטען ניתנו למר חפץ (סעיפים 26 – 43 לכתב התביעה).

כאמור בבקשה, מר חפץ הוא עד תביעה מספר 191 בכתב האישום בהליך הפלילי ומשמש עד מדינה בהליך זה. ברי, כי פנייה אל מר חפץ בנושאים הקשורים בעדותו בהליך הפלילי, ומקל וחומר – העדתו של מר חפץ במסגרת ההליך האזרחי טרם שמיעת הראיות בהליך הפלילי עלולה, ברמת ודאות גבוהה, לפגוע ההליך הפלילי.

4. כפי שפורט בבקשה, קיימות נקודות השקה משמעותיות נוספות בין טענות התובעת במסגרת ההליך האזרחי לבין נושאים שיעלו ברמת ודאות גבוהה גם בהליך הפלילי. נפנה בעניין זה לאמור בסעיפים 33 (ב) ו-33 (ג) לבקשה בהקשר לטענות שהועלו בכתב התביעה נגד התנהלות עדי התביעה בהליך הפלילי (החוקרת גב' טליה ריבין שגבתה עדות מהתובעת במסגרת חקירת פרשה "4000", תנ"צ אלי אסייג, סנ"צ יורם נעמן ונצ"מ יואב תלם).

5. כפועל יוצא מהאמור לעיל, וכל עוד לא נשמעו כלל הראיות בהליך הפלילי "בפרשה 4000", אין באפשרות הפרקליטות האזרחית המייצגת את המדינה בהליך האזרחי, לערוך את הגנתה כראוי, ובהמשך גם לא ניתן יהיה לברר את הטענות בתביעה מבלי לפגוע בהליך הפלילי. כך למשל, שימוש בזכויות התובעת, המוקנות לה על פי דין במסגרת ההליך האזרחי, על מנת לבקש מידע, תשובות בתצהיר לשאלון, מסמכים וברור עובדות (לרבות חקירות עדים) – עלול לזהם את ההליך הפלילי. חשש זה מצדיק, לדעת המדינה, את עיכוב ברור ההליך האזרחי.

6. זאת ועוד, העדתם של עדי תביעה וביניהם עד המדינה בהליך הפלילי וחקירתם הנגדית בבית המשפט בהליך האזרחי, עלולות להוביל, ובהסתברות גבוהה אכן יובילו, לכך שגורמי החקירה ועד המדינה יידרשו להתייחס לסוגיות מההליך הפלילי בחקירתם עוד בטרם ידרשו לנושאים אלה בעדותם בהליך הפלילי, דבר שעלול להביא לזיהום ההליך הפלילי ושיבושו.

7. ניהולו התקין של ההליך הפלילי, מחייב, גם מטבע הדברים, כי גרסת העדים תשמע לראשונה במסגרת ההליך הפלילי בטרם יעידו אותם עדים לפני בית משפט נכבד זה בהליך האזרחי.

8. לנוכח רגישותו, חשיבותו ואופיו הציבורי של ההליך הפלילי, הן לנוכח זהות הגורמים המעורבים, והן לנוכח ההשלכה הציבורית של הנושאים הנדונים בו, ישנו אינטרס ציבורי משמעותי, אף ביתר שאת, לנהוג בזהירות יתירה על מנת למנוע כל חשש משיבוש ההליך. כל אלה מהווים משקל נגד משמעותי לרצון הלגיטימי לקידום התובענה דנן, שעניינה תביעה לסעד כספי, ומביאים למסקנה כי לעת הזו, יש לעכב את בירור התובענה עד לסיום שמיעת הראיות "בפרשה 4000".

ב. טענות התובעת בדבר אי צירוף תצהיר לתמיכה בבקשה

9. גם טענתה זו של התובעת אין לה על מה לסמוך והיא הועלתה ללא כל בסיס תוך "תמיכה" בפסיקה בנסיבות שונות בתכלית, שאינן רלוונטיות לענייננו.

10. הנתבעת טוענת כי כתב התביעה, כמו גם כתב האישום, מקימים את המסד העובדתי בבסיס הבקשה לעיכוב הליכים, ומשכך אין צורך בצירוף תצהיר.

11. ראשית, עיון בטענות התובעת בכתב התביעה לבדו מגלה כי קיים קשר הדוק בין חקירת "פרשה 4000" לבין ההליך האזרחי:

התובעת מלינה בתביעתה כי "נוצלה" כביכול במסגרת חקירת "פרשה 4000" לצורך ביצוע "תרגיל חקירה" שלאחריו חתם מר חפץ על הסכם עד מדינה (סעיף 22 וסעיף 25 לכתב התביעה).

התובעת מלינה בתביעתה על כך שהחוקרת טליה ריבין (עדת התביעה מספר 30 בכתב האישום בהליך הפלילי) חקרה אותה במסגרת החקירה ב"פרשה 4000" באופן לא ראוי ופוגעני.

עוד טוענת התובעת כי הממונים על חקירת "פרשה 4000" השיבו למר חפץ שנשלח על ידי התובעת לשוחח עמם, כאילו חוקרי המשטרה שחקרו את התובעת במסגרת חקירת "פרשה 4000" חרגו כביכול מסמכותם (סעיפים 22, 26, 27, 28, 29 לכתב התביעה).

בכתב התביעה מעלה התובעת שלל טענות ביחס להעברת עדותה לחשודים במסגרת הליך העברת חומרי חקירה לקראת השימוע שנערך להם במסגרת "פרשה 4000". התובעת מוסיפה וטוענת בתביעה כאילו הובטח לה על ידי גורמים בנתבעות כי העדות לא תהיה חלק מ"ליבת חומרי החקירה" שיועברו לחשודים ולסנגוריהם ב"פרשה 4000" לקראת השימוע שיערך לחשודים (למשל סעיפים 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37 לכתב התביעה).

התובעת מוסיפה וטוענת כי ההבטחה שכביכול נמסרה לה הופרה ובמסגרת הליך השימוע שנערך לחשודים ב"פרשה 4000" נמסרה לחשודים ולסנגוריהם עדותה (למשל סעיפים 48 - 65 לכתב התביעה).

כאמור לעיל, בכתב התביעה מבססת התובעת חלק ניכר מטענותיה על דבריו ומעשיו של עד המדינה בהליך הפלילי, מר ניר חפץ. כאמור, פנייה למר חפץ (או לעדי תביעה אחרים מההליך הפלילי) לצורך קבלת עמדתם ביחס לטענות התובעת בהליך זה, יביאו ברמת ודאות גבוהה לפגיעה בהליך הפלילי.

12. במקרה דנן, אין כל מחלוקת כי כתב האישום, שהעתקו צורף לבקשת הנתבעת, הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים במסגרת ת"פ 20-01-67104 ואף התובעת צירפה מטעמה את רשימת עדי התביעה המופיעה בכתב האישום לתשובתה לבקשת הנתבעת להאריך את המועד להגשת כתב ההגנה מטעמה. עיון ברשימת העדים בכתב האישום מאשש את העובדה כי חלק מהעדים הרלוונטיים להליך דנן הנם עדי תביעה בהליך הפלילי.

13. במסגרת תגובתה מביאה התובעת שני פסקי דין שלשיטתה תומכים בטענה כי גם בהליך דנן נפל כביכול פגם בשל אי צירוף תצהיר לבקשת העיכוב. שני פסקי דין אלה אינם רלוונטיים ואינם דומים להליך דנן.

14. בהחלטה שניתנה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז בת"א 13970-11-08 **שמענוב ואח' נ' מגדל קרנות נאמנות בע"מ ואח' (להלן: "ההחלטה בעניין שמענוב")**, דובר במספר תובעות שהן גופים מוסדיים בשוק ההון, שהגישו תביעה כספית נגד הנתבעים בהליך בטענות לקיומם של פרטים מטעים, שגויים וחסרים, בתשקיף הנפקת ניירות ערך של החברה הציבורית "חפציבה ג'רוזלם גולד בע"מ". הנתבעים באותו הליך הם בעלי שליטה בקבוצת חפציבה, עורכי דין, רואי חשבון, חברות פרטיות העוסקות בחיתום וגורמים נוספים שנטלו חלק בהנפקת ניירות ערך של הקבוצה.

על פי ההחלטה בעניין שמענוב, נגד אחד מבעלי השליטה בקבוצת חפציבה, מר בועז יונה, הוגש כתב אישום והוא הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות שונות ביחס לקבוצת חפציבה.

במקביל לכך התנהלו חקירות שונות הנוגעות לקריסת קבוצת חפציבה, לרבות חקירות של המנהל המיוחד שמונה לה.

הנתבעים בהליך זה ביקשו לעכב את ההליך האזרחי עד לאחר סיום הליכי החקירה השונים המתנהלים במקביל להליך האזרחי. התובעים באותו הליך, שהתנגדו לבקשה, טענו כי אין כל קשר בין ההליך בו הורשע בועז יונה לבין התביעה האזרחית שכן מדובר במסכת עובדתית שונה לחלוטין וכי לא הוכחה כל רלוונטיות בין ההליך האזרחי לבין החקירות המתנהלות.

בית המשפט המחוזי שדן בבקשות לעיכוב ההליך סבר שבאותן נסיבות כלל לא ברור כי החקירות המתקיימות במקביל להליך האזרחי קשורות או משיקות להליך האזרחי. בקשת העיכוב נסמכה על **"טענות עובדתיות גרידא, הנוגעות בין היתר לפניות שנעשו להשגת חומרי החקירה, חקירות המנהל המיוחד וכו'"** (סעיף 5א) להחלטה בעניין שמענוב). עוד קובע בית המשפט, כי הנתבעים (המבקשים את עיכוב ההליך) **"כלל לא ציינו נגד מי מתנהלים ההליכים הפליליים, הם אינם יודעים מהו אותו חומר המצוי בידי גורמי החקירה והאם הוא בכלל רלוונטי. הנאשם המרכזי, הנתבע, כבר הורשע ולא הובאה כל הוכחה לטענת הנתבעים שלפיה יש רלוונטיות לחקירות המתנהלות כעת נגד גורמים אחרים. טענותיהם של הנתבעים נטענות בעלמא והן מבוססות על השערות בלבד"** (סעיף 5אא) להחלטה בעניין שמענוב). יתרה מכך, באותו מקרה כלל לא הוגש כתב אישום ואין מתקיים הליך הפלילי, ואף לא ברור אם יהיה קשר או רלוונטיות להליך האזרחי אם וכאשר יוגשו כתבי אישום.

לא ברור מדוע הביאה התובעת החלטה זו לתמוך בטענתה ביחס לאי צירוף התצהיר לבקשה לעיכוב ההליך דנא. לא קיים כל קשר בין נסיבות המקרים בעניין שמענוב לבין ענייננו. במקרה דנא, כבר הוגש כתב אישום נגד החשודים ועיון בכתב התביעה לבדו מלמד על הקשר ההדוק שבין ההליך דנא לבין המסכת שעשויה לעלות במסגרת ההליך הפלילי.

יתרה מכך, טענות הנתבעת בהליך זה אינן דומות לטענות שועלו במסגרת ההחלטה בעניין **שמענוב** על ידי הנתבעות. בעוד שעיכוב ההליך בעניין **שמענוב** התבסס על טענות הנתבעות כי הגנתן תיפגע אם לא יקבלו לעיון חומרי חקירה (שלא ידעו כלל נגד מי מתנהלת החקירה והאם נושאה רלוונטיים לכלל הליך האזרחי), הרי שבמקרה דנא כבר הוגש כתב אישום וברי מקריאת התביעה לבדה כי קיים קשר הדוק בין נושאי ההליך הפלילי לבין טענות התובעת בהליך האזרחי וכי פנייה לגורמי חקירה ולעדי תביעה בהליך הפלילי, ובוודאי חקירת עדי תביעה במסגרת ההליך האזרחי תביא, ברמת ודאות גבוהה, לפגיעה בהליך הפלילי.

15. הנתבעת טוענת כי גם ההחלטה שהובאה בתגובת התובעת, בעניין ת"א 7944-07-14 **רשות מקרקעי ישראל מחוז מרכז נ' פיתוח גני יהודה אגודה שיתופית חקלאית בע"מ** (להלן: **"ההחלטה בעניין רמ"י"**) איננה רלוונטית כלל להליך דנא.

בהחלטה בעניין רמ"י עלתה טענה שונה בתכלית, ולפיה יש לעכב תביעה אזרחית שהוגשה נגדה מפני הליך אזרחי אחר, שהגיש נגד המדינה גורם שלישי שאינו צד בהליך זה, והמתנהל בערכאה אחרת. בבסיס הבקשה לעיכוב ההליך נטען ל"קיומה של אותה סוגיה מהותית המשותפת" לשני ההליכים, על בסיס טענת "הליך תלוי ועומד". הבקשה באותו הליך נדחתה לאחר שלא צורף כתב התביעה המלא בהליך האזרחי המקביל, אלא שני עמודים ראשונים ממנו בלבד, והטענה לקיומה של סוגיה מהותית משותפת לא נתמכה בתצהיר לשם אימות העובדות ביסוד הבקשה..

הנתבעת טוענת כי להבדיל ממקרה זה שבו הטענה העובדתית שעומדת בבסיס טענת העיכוב לא נתמכה בתיעוד ולא בתצהיר, במקרה דנן בבסיס תביעתה של התובעת טענות אודות פעולות הנתבעת במסגרת "פרשה 4000", והן מהוות את הבסיס העובדתי לבקשת עיכוב ההליכים מטעם הנתבעת עד לסיום הבאת הראיות ב"פרשה 4000".

16. לא זו אף זו, אין מקום להשוות בין האינטרסים המוגנים המצדיקים עיכוב הליך אזרחי כאשר קיים הליך פלילי תלוי ועומד לאינטרסים העומדים בבסיס עיכוב הליך אזרחי אחד מפני הליך אחר "תלוי ועומד". וברי כי האינטרסים בהגנה על טוהר ההליך הפלילי רחבים וכבדי משקל הרבה יותרבסעיף 23 לתגובת התובעת הובאה החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בעניין ת"צ 7322-10-18 **אקסלרוד נ' Facebook Inc ואח'** (להלן: **"ההחלטה בעניין אקסלרוד"**). התובעת מבקשת לסמוך על ההחלטה בעניין אקסלרוד לתמיכה בטענתה הנוגעת לאי צירוף תצהיר לבקשת המדינה ואי הוכחת הזיקה כביכול שבין התביעה האזרחית להליך הפלילי. עיון גם בהחלטה בעניין אקסלרוד מגלה כי אין בינה לבין המקרה דנא כל קשר, לא עובדתי ולא משפטי.

באותו הליך דובר בבקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד הנתבעות בגין פריצת אבטחה שהתגלתה בפייסבוק. פייסבוק הודתה בפריצת האבטחה, אך טענה כי ה-FBI ורשויות חקירה אמריקאיות נוספות ביקשו ממנה שלא למסור פרטים ביחס לאירוע האבטחה, לרבות מידע על התוקפים. מטעם זה, של החשש לפגיעה לכאורה בחקירה המתנהלת ברשויות החקירה האמריקאיות, ביקשה פייסבוק לעכב את ההליך האזרחי.

המבקש בבקשת האישור התובענה כייצוגית טען מנגד כי פייסבוק הודתה בפריצת האבטחה וזהות התוקפים ממילא איננה רלוונטית להליך הייצוגי.

לאחר שבית המשפט שמע את חקירתה של נציגת פייסבוק על תצהירה קבע כי לא הובא בדל ראיה או מסמך ביחס למהות חקירת ה-FBI הנטענת. בית המשפט קבע עוד כי "מכיוון שלא נמסר במה עוסקת החקירה, לא ברור מה עלול לסכל את החקירה" (עמ' 3 להחלטה, שורה שלישית). עוד הוסיף בית המשפט: "גם לאחר חקירת המצהירה, לא ברור מה נושא החקירה. זאת, לאחר שפייסבוק עצמה פירטה מה בדיוק קרה וכיצד קרה הדבר... על כן, המסקנה היא שהמבקשות לא עמדו בנטל להראות שמתקיימת חקירה בנושאים הנדונים בבקשה לאישור, וכי מתן תשובה מטעם המבקשות לבקשה לאישור, עשוי לפגוע באותה חקירה" (עמ' 3 להחלטה, פסקה רביעית).

17. כאמור לעיל ההחלטות שהובאו במסגרת תגובת התובעת אינן רלוונטיות ואינן דומות כלל לענייננו. עיון בכתב התביעה כשלעצמו מעלה כי קיים קשר הדוק בין המסכת העובדתית הנטענת והנדרשת לברור ההליך האזרחי לבין ההליך הפלילי. יתרה מכך, שלא כמו בהליכים שהובאו בתגובת התובעת, במקרה דנא התגבשה החקירה הפלילית לכדי כתב אישום שהוגש לבית המשפט, זהות הנאשמים והעבירות המיוחסות להם עולה מכתב האישום, וההליך הפלילי נגד הנאשמים ב"פרשה 4000". כאמור, עיון בכתב האישום, שאין לגבי עצם קיומו מחלוקת, מגלה כי חלק מהעדים הרלוונטיים להליך האזרחי הנם עדי תביעה.

הקשר ההדוק בין שני ההליכים במקרה דנא, עולה על פני הדברים מתוך גרסת התובעת בתביעתה ומתוך כתב האישום שצורף לבקשת המדינה, ומכאן מתייתר הצורך בהבאת תצהיר המפרט אודות קשר זה.

ג. התייחסות קצרה לאסמכתאות הנוספות שהובאו במסגרת תגובת התובעת

18. בסעיף 16 לתגובת התובעת הובאו מספר פסקי דין שלשיטת התובעת תומכים בטענתה כי באופן רגיל בתי המשפט פועלים בהתאם להלכת לופטין ואינם נוטים לעכב הליכים אזרחיים בכל מקום שתלוי ועומד הליך פלילי באותו עניין.

19. יובהר בהקשר זה כי הנתבעת איננה טוענת כי הלכת לופטין איננה חלה, ככלל, על מקרים בהם קיים הליך פלילי לצד הליך אזרחי, אלא שהיא סבורה כי במקרה דנן קיימים טעמים כבדי משקל, שפורטו במסגרת הבקשה, ולפיהם אי עיכוב ההליך האזרחי בנסיבות המקרה דנן עשוי להביא, ברמת ודאות גבוהה, לפגיעה בהליך הפלילי המורכב והרגיש ב"פרשה 4000".

20. עיון גם בשורת פסקי הדין שהובאו מטעם התובעת בהקשר זה מגלה כי גם במקרים אלו אין הנדון דומה לראיה, וגם פסקי הדין שהובאו בסעיף 16 לתגובת התובעת אינן דומים ואינם רלוונטיים לענייננו. רובם ככולם של פסקי הדין וההחלטות שהובאו על ידי התובעת בחלק זה לתגובתה, נוגע לטענות נחקרים בהליך פלילי, המבקשים לעכב את ההליך האזרחי, על מנת שלא לפגוע בהגנתם אם וכאשר יוגש נגדם כתב אישום.

אכן בהקשר זה נקבע בהלכת לופטין כי אין די בעצם ניהול הליך אזרחי ופלילי במקביל על מנת לחייב מינה וביה עיכוב ההליך האזרחי. כאמור, טענות המדינה במסגרת הבקשה לעיכוב ההליך מבוססות על הגנה על אינטרס חשוב אחר של אי פגיעה בהליך פלילי רגיש ומורכב המתנהל כבר ב"פרשה 4000".

21. פסק הדין שהובא בתגובת התובעת בעניין **איתן בר און** (רע"א (מחוזי ת"א) 5901-04-14), איננו דומה או רלוונטי בשום אופן לענייננו. באותו מקרה דובר על הליך אזרחי שנוהל שנתיים וחצי קודם להגשת כתב האישום, כאשר ההליך האזרחי היה כבר לקראת סופו, בסיום שלב ההוכחות, ונותר לחקור את התובע, שכבר הגיש תצהיר עדות ראשית, בו פורטה גרסתו העובדתית המלאה. בית המשפט קבע כי בנסיבות אותו מקרה אין מקום לעכב את המשך בירור ההליך האזרחי.

22. כך למשל בפסק שניתן ברע"א 5812/10 **גוסב נ' אלקטרה מוצרי צריכה (1951) בע"מ**, דובר בעובד חברת אלקטרה שלפי חקירת החברה גנב מרשותה מזגנים בהיקף גדול. נגד אותו עובד נוהלה חקירת משטרה (שטרם התגבשה כדי כתב אישום) וטענת העובד היתה כי יש לעכב את התביעה האזרחית נגדו על לסיום החקירה הפלילית. בית המשפט העליון שדן בבקשת רשות הערעור, קבע קצרות כי אפילו יראה במבקש כמי שעומד להיות מוגש נגדו בדרגת ודאות גבוהה כתב אישום על אותו עניין, אין הדבר מצדיק כשלעצמו את עיכוב ההליך המבוקש. הנתבעת טוענת כי גם מקרה זה איננו רלוונטי כלל וכלל למקרה דנן, כאשר בפסק הדין בעניין גוסב טען המבקש כי ניהול ההליך האזרחי עלול לפגוע בהגנתו בהליך הפלילי, בעוד שהנימוקים לעיכוב ההליך במקרה דנן מבוססים על אינטרס ציבורי ראשון במעלה של מניעת פגיעה בהליך הפלילי התלוי ועומד ושמירה על טוהר ההליך הפלילי המורכב והרגיש בעניין "פרשה 4000".

23. גם ההחלטה בעניין **רדלר בקרה** (בש"א (מחוזי ת"א) 7077/01) איננה רלוונטית לענייננו. באותו מקרה דובר בחברה שביקשה לעכב הליכים אזרחיים במסגרתם הגישה ערעור מס ערך מוסף עד לסיום הליכים פליליים שאולי יוגשו נגדה בעתיד. הגם שבאותו הליך כלל לא היה ברור האם ומתי יוגש כתב אישום נגד המבקשת, בית המשפט הוסיף לשיקולים שלא לאפשר עיכוב ההליך האזרחי גם את הטעמים העומדים בבסיס דיני המס, לרבות העובדה שעצם הגשת ערעור מס פוטרת את המערערת מחובת תשלום המס שאינו שנוי במחלוקת ובעצם עיכוב הדיון בערעור המס פירושו המשך אי תשלום המס, דבר העומד בניגוד לעקרון זרימת המס לקופת המדינה בזמן סביר (פסקה ו' להחלטה). בנוסף לכך הפנה בית המשפט לחלופה לפיה **"עומדת בפני המערערת האפשרות להבטיח את סכום המס המגיע ממנה בערובות מתאימות, למחוק את הערעור ולדחות, בהסכמת המשיב, את מועד הגשת ההשגה והערעור, עד שיסתיים ההליך הפלילי"** (פסקה ד' להחלטה).

24. גם ניסיון התובעת לאבחן את נסיבות המקרה דנן מאלו שעמדו לדיון בפרשת BG (ע"א 2173/05), איננו רלוונטי, שכן פסק הדין בעניין BG הובא במסגרת בקשת המדינה על מנת לקבוע כי עיכוב הליכים מקרים המתאימים ייעשה על בסיס קיומו של קשר הדוק בין המסכת העובדתית העשויה להידון בהליך הפלילי לזו הצפויה להתעורר במסגרת ההליך האזרחי. אין טענת המדינה כי האינטרס המוגן שבגיננו עוכב ההליך האזרחי בפרשת BG דומה לאינטרס על בסיסו מבקשת המדינה עיכוב ההליך דנא, והדברים פורטו במסגרת הבקשה ובתשובה זו.
25. המדינה עמדה בבקשתה על השיקולים והנסיבות המצדיקים את עיכוב בירור התובענה. לעמדתה, די באמור בבקשתה ובתשובה זו, כדי להצדיק קבלת הבקשה.

ד. סיכום

26. כאמור בבקשת המדינה, עסקינן בהליך בעל חשיבות ורגישות רבה, המתנהל, בין היתר, נגד ראש ממשלה מכהן, ונדון בימים אלה לפני הרכב בבית המשפט המחוזי בירושלים. די בכך על מנת לעמוד על חשיבותו ורגישותו של ההליך הפלילי, גם מבחינה ציבורית, ועל חשיבות השמירה על טוהר ההליך הפלילי.
27. באיזון הנדרש בין האינטרס הציבורי בשמירה על תקינות ההליך הפלילי ומניעת זיהומו אל מול זכותה של התובעת לבירור ההליך המשפטי בו נקטה על אתר, האינטרס הציבורי גובר, בפרט כאשר מדובר בתביעה לסעד כספי וכאשר העיכוב אינו עשוי לגרום לנזק משמעותי או בלתי הפיך לתובעת.
28. בנסיבות אלו, ומשהמסד העובדתי בעניינים הנטענים בתביעה דנן נשען על חומרי חקירה, עדי תביעה ועד המדינה בהליך הפלילי, מבוקש, על דעת היועץ המשפטי לממשלה, כי בית המשפט הנכבד יעשה שימוש בסמכותו ויורה על עיכוב הדיון בתובענה עד לסיום הליך הבאת הראיות ב"פרשה 4000", כאשר בתום שלב העדויות, תבקש המדינה לשוב ולעדכן את בית המשפט הנכבד האם קיים צורך בהמשך עיכוב ההליך.

דנית פרייסלר, עו"ד

ממונה (בפועל) בפרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)

איתן צור, עו"ד

ממונה (נזיקין)
בפרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)